

پر فورمنس «شنادر دریاچه خشک بختگان»

انجمن تمدن سبیز هنرمندان حامی محیط زیست، پر فورمنس هنری شنا در دریاچه خشک بختگان را طی سه روز اجرا کردند. پر فورمنس هنری شنا در دریاچه خشک بختگان، توسط یکی از اعضای انجمن تمدن سبیز هنرمندان حامی محیط زیست و با همکاری اداره کل حفاظت محیط زیست استان فارس با هدف جلب توجه افکار عمومی و رسانه‌ها به موضوع خشک شدن دریاچه بختگان انجام شد.

این اجرای هنرمندانه با هدف حمایت از دریاچه‌های بزرگ ایران از جمله دریاچه بختگان در استان فارس اجرایی شده است. علی‌رستگار عضو انجمن تمدن سبیز هنرمندان حامی محیط زیست در این ارتباط گفت: موضوع خشکسالی این دریاچه موجب شد تا طرحی با عنوان «شنادر دریاچه خشک بختگان» را با انجمن در میان بگذارم و پس از موافقت اعضای انجمن و با همکاری اداره کل حفاظت محیط زیست استان فارس به اجرای این پر فورمنس بپردازم. وی که اجرا کننده پر فورمنس هنری شنا در دریاچه خشک بختگان بود، افزود: این اجرا حاوی طنز تلخی است که توجه افکار عمومی و رسانه‌ها را به خشک شدن دریاچه‌های ایران معطوف خواهد کرد. رستگار مسیر هشتاد کیلومتری طول دریاچه بختگان را به مدت سه شبانه‌روز و روزی چهار ساعت درون محفظه شیشه‌ای بر آب شنا کرد. این برنامه سه‌روزه از ۲۳ تا ۲۵ آبان ادامه داشت.

نمایش خط نگاره‌های ابراهیم حقیقی

نقاشی خط‌های ابراهیم حقیقی با عنوان «خط نگاره‌ها» از جمعه ۲۴ آبان به مدت یک هفته در گالری آرت سنتر واقع در بلوار اندرزگو، سلیمی شمالی، پلاک ۱۴۵، باغ انجمن خوشنویسان به نمایش درآمده است. امیر سقراطی در متن استیمنت این نمایشگاه نوشته است: «در گرافیک ایران هنرمندان محدودی بوده‌اند که دانش گرافیک و زیربنای اصول زیباشناسی آن را با هنرهای تجسمی پیوند زده و از مرزهای این هنر گذر کرده باشند. ابراهیم حقیقی از هنرمندانی است که به واسطه معرفت و دانش عمیق‌اش از هنرهای تجسمی و آزمون خلاقه دستاوردهای بصری و احاطه و اشرفش بر «تصویر» این کار را امکان پذیر کرده است. او هنرمندی چندوجهی است و چندساحتی بودن‌اش را در خط نگاره‌هایش به رخ می‌کشد؛ در خط نگاره‌ها یادگاری‌ای رو بر رو هستیم که ابراهیم حقیقی آن‌ها را به خوبی به هم پیوند می‌زند؛ پیوند سنت و مدرنیسم، گرافیک و نقاشی، ادبیات و تصویر. این بار ابراهیم حقیقی در نمایش خط نگاره‌هایش آثاری لطیف تر و ملایم‌تر از کارهای یک دهه اخیرش را به نمایش گذاشته است: آن غوغای درونی و شورانگیزی خط، جایش را به لطافت رنگ و رازآمیزی خوشنویسی داده است. در مجموعه اخیر که نمایش دستاوردهای هنرمند در ۷۰ سالگی است، گذر خاطرات و مخاطرات با همه تلخ و شیرین‌اش، پیش روی مخاطب است: تپله‌ها، عکس‌های کودکی هنرمند، تصویر مادر هنرمند و عکس‌هایی از آلبوم‌های خانوادگی و نمایش کلمات و جملاتی همچون «یادباد آن روز گاران»، «به کجای این شب تیره»، «ابرهای همه عالم شب و روز...»، «من دلم سخت گرفته است...»، «وقتی که من بچه بودم...» تاکید بر این خاطرات پراکنده است. کارهای اخیر ابراهیم حقیقی در اینجا، بیشتر نقاشی هستند تا «نقاشی - خط» (و یا به قول او خط نگاره)، زبان نقاشی‌های اخیر بی‌واسطه‌تر از گذشته‌اند و محملی برای القای احساس‌های متفاوت هنرمند شده‌اند. ایجاز در استفاده از عناصر بصری، ترکیب نوشته‌ها با رنگ و میل به ناخوانایی، انتزاع خوشنویسی و غلبه هیجان‌ات رنگ بر مفهوم ادبی خط، تفکر هنرمند و تاکید او بر ایده اصلی کارها یعنی «نمایش خاطر» نشان می‌دهد.

هنرمند در مجموعه «ظرف از جنس مظر و ف» به بر بایی چند چیدمان با پیش کشیدن رابطه تاریخی و فلسفی ظرف و مظر و ف پرداخته است. در یکی از جنس نان را به شکل عریان آراسته و در چیدمان دیگر سی و پنج هزار هسته‌ی ساییده شده خرما را انباشته است؛ و دست‌آخر برای اثبات حقایق سخن مقداری گوگرد (سوکند) بر میزی که «برکت» از آن برده شده، قرار گرفته است. خرما و گندم به شکلی پنهان در این چیدمان‌های فرایندمحور یک روایت منطقه‌ای و سنتی بر خاسته از آن رابازگویی کنند.

نمایشگاه آثار نقاشی و حجم رضا یار احمدی در گالری ماه با عنوان «در ندانستگی و سکوت من چیزی است که جریان دارد و آن خود من هستم» از آدم‌هایی تهی از جنسیت و هر تعلق قومی و نژادی و آدم‌هایی به همین دلیل این جهانی سخن می‌گوید. اما سوژه‌های او تنها به آدم‌ها محدود نمی‌شود. او در توصیف سوژه‌هایی که در آثارش باز نمایی می‌کند نوشته است: «گرچه برای من یعنی شاد و شوخ، یک حالت اسطوره‌ای؛ یک فرم کاملاً ایستاد در اندام، سروگردن، دست و پا، و در یک مکتب بی‌نهایت. سوارکار اولین مرکب انسان و اسباب گسترش دامنه حضور انسان به طبیعت و تمدن‌های دیگر و نماد گسترش انسان در پهنه گیتی است.»

دغدغه توصیف انسان امروز آثار روشنگر امین الهی در مجموعه اخیر خود که با عنوان «دل شدگی» در گالری اعتماد ارائه کرده، از میراث ایرانی و فرهنگی غنی سخن می‌گویند. از تفاوت بین افراد، با بازتاب موضوعاتی مانند عشق و اثرات رفتارهای دراماتیک بین انسان‌ها، که موضوعات مشترک جهانی هستند طبق سنت امپرسیونیست‌ها با بکارگیری جرم رنگ، به بررسی روابط بین رنگ‌ها پرداخته شده؛ با استفاده از امواج

ظرف و مظر و ف پرداخته است. در یکی هفتصد بشقاب ساخته شده از جنس نان را به شکل عریان آراسته و در چیدمان دیگر سی و پنج هزار هسته‌ی ساییده شده خرما را انباشته است؛ و دست‌آخر برای اثبات حقایق سخن مقداری گوگرد (سوکند) بر میزی که «برکت» از آن برده شده، قرار گرفته است. خرما و گندم به شکلی پنهان در این چیدمان‌های فرایندمحور یک روایت منطقه‌ای و سنتی بر خاسته از آن رابازگویی کنند.

نمایشگاه آثار نقاشی و حجم رضا یار احمدی در گالری ماه با عنوان «در ندانستگی و سکوت من چیزی است که جریان دارد و آن خود من هستم» از آدم‌هایی تهی از جنسیت و هر تعلق قومی و نژادی و آدم‌هایی به همین دلیل این جهانی سخن می‌گوید. اما سوژه‌های او تنها به آدم‌ها محدود نمی‌شود. او در توصیف سوژه‌هایی که در آثارش باز نمایی می‌کند نوشته است: «گرچه برای من یعنی شاد و شوخ، یک حالت اسطوره‌ای؛ یک فرم کاملاً ایستاد در اندام، سروگردن، دست و پا، و در یک مکتب بی‌نهایت. سوارکار اولین مرکب انسان و اسباب گسترش دامنه حضور انسان به طبیعت و تمدن‌های دیگر و نماد گسترش انسان در پهنه گیتی است.»

دغدغه توصیف انسان امروز آثار روشنگر امین الهی در مجموعه اخیر خود که با عنوان «دل شدگی» در گالری اعتماد ارائه کرده، از میراث ایرانی و فرهنگی غنی سخن می‌گویند. از تفاوت بین افراد، با بازتاب موضوعاتی مانند عشق و اثرات رفتارهای دراماتیک بین انسان‌ها، که موضوعات مشترک جهانی هستند طبق سنت امپرسیونیست‌ها با بکارگیری جرم رنگ، به بررسی روابط بین رنگ‌ها پرداخته شده؛ با استفاده از امواج

آثر: نسیم داوری

آثر: رضا یار احمدی

آثر: میلاد رمضان

آثر: رضا یار احمدی

آثر: میلاد رمضان

هنرمند در باز خوانی و برداشت شخصی خود از یکی از مهم ترین منظومه‌های شعر پارسی، به لایه‌های متفاوتی از شاهکار عطار نیشابوری می‌پردازد؛ بداعت، ویژگی غنائی شعر، سمبولیسم و ذکاوت او با جادوی قلم نقاشی خود و همراه با پرندگان شاعر، هنرمند همسفران خود را می‌یابد

آن‌ها در نظر بگیرم. مهسالف مجموعه ای از آثار خود را با عنوان «ظرف از جنس مظر و ف» در گالری محسن ارائه کرده است. به بر بایی چند چیدمان با پیش کشیدن رابطه تاریخی و فلسفی

آثر: نسیم داوری

با هم پرواز کنیم؛ ولی سفر برای هر یک متفاوت خواهد بود. هم در شعر و هم در این نقاشی‌ها، بسیاری از موضوعات و مسائل زندگی پسامدرن مورد اشاره قرار می‌گیرند.

بازنمایی چیزها
امیرحسین اسماعیلی در مجموعه آثارش با عنوان «رویه‌رو» که در گالری «این/اجا» ارائه کرده، تجربه ای بازنماییانه را پیش روی مخاطب می‌گذارد. هنرمند خود در باره این مجموعه می‌نویسد: در تمامی طبیعت بی‌جان‌هایی که در طول تاریخ در زمان‌ها و فرهنگ‌های مختلف تولید شده‌اند، تنها یک امر مشترک است: موضوع غالب آن‌ها اشیاء و میوه‌هاست؛ بنابراین می‌توان این ژانر را نهادی برای نمایش اشتیاق و پرسش‌گری در مورد اشیاء، میوه‌ها و گل‌ها و چپستی آن‌ها دانست؛ و اساساً یکی از نیروهای اصلی ژانر طبیعت بی‌جان، همواره آن بوده که اشیاء و عناصر روزمره را به واسطه‌ی عمل نقاشانه، از نوعی پروردگی، پالودگی و کیفیت بصری برخوردار سازد. در این روند، تلاش داشتیم طبیعت بی‌جان را به عنوان «کارگاهی» جهت آزمون شیوه‌های مختلف نگریستن به اشیاء، میوه‌ها و گل‌ها و برخی وجوه فراموش شده

دل صنایع قدیم ایران و به خصوص خاتم کاری می‌آیند. اما آثار شیر احمدی نه تکرار خاتم کاری و صنایع قدیم‌اند و نه کار بیست و نه ساله در ابعاد و اشکال جدید. در آثار او فرم‌های جدید عناصر قدیم را به پرسش می‌گیرند و در آن‌ها تأمل می‌کنند؛ چرا که واحدهای خاتم دیگر با آن زمان و مکان مألوف و مأنوسشان پیش چشم مآقرار نگرفته‌اند. زمان و مکان آن‌ها در هم ریخته است و نقش‌ها دیگر در جهان منظم و غایتمند خود منزل ندارند و در اشکال و حجم‌هایی جای گرفته‌اند که بی‌ارجاج و بی‌کاربرد هستند.

نسیم داوری در نمایشگاه اخیر خود در گالری پروژه‌های آران و با عنوان «منطق الطیر»، در برداشت خود از یکی از مهم ترین منظومه‌های شعر پارسی، به لایه‌های متفاوتی از شاهکار عطار نیشابوری می‌پردازد؛ بداعت، ویژگی غنائی شعر، سمبولیسم و ذکاوت او با جادوی قلم نقاشی خود و همراه با پرندگان شاعر، هنرمند همسفران خود را می‌یابد. برای دست یابی به عالمی بالاتر، باینشی و بالاتر در جهانی بینظیر که ساخته تخیل سرکش و مثال زدنی هنرمند است. تمثیل‌های نهفته در این نقاشی‌ها خاطراتی پنهان در اعماق ذهن انسان‌ها را نشان می‌دهد، ما شاید

تولید هنری در آثار و مجموعه‌های هنرمندان نسل‌های نو هنرهای تجسمی تا چه اندازه از مسیر ایده پردازی‌های آنان قابل شناسایی و دریافت است؟ فارغ از تحلیل‌ها و ارزشیابی آنچه به عنوان کیفیت‌های هنری می‌شناسیم، آفریده‌های این هنرمندان در راه یافتن مخاطب به جهان ذهنی و مکنونات درونی‌شان راهگشا است؟ واضح است که چنین امری بسته به قدرت و صراحت هنرمندان در بیان و انتقال افکارشان به نسبت‌های مختلف نحوه مواجهه مخاطب با اثر هنری را شکل خواهد داد. به عنوان مصداق‌هایی در این ارتباط، با نگاهی به نمایشگاه‌های تجسمی که این روزها در گالری‌های تهران برپاست، بخشی از ایده پردازی‌های هنرمندان در مسیر تولید هنری را مرور می‌کنیم.

تمثیل‌هایی از جهانی دیگر
مجسمه‌های مهدی شیر احمدی که در گالری ایرانشهر به نمایش درآمده، آشکارا رجعتی به گذشته دارند. امیر ماز در باره این مجموعه می‌نویسد: الفبا و مواد و عناصر اولیه این آثار از

نسبت هنر پیشرو و رسانه‌های جدید در چیست؟

یادداشت

نسبت هنر پیشرو و رسانه‌های جدید در چیست؟

هنرهای تجسمی و قابلیت‌های جهان دیجیتال

روزبه صدر
آیا ابزار و رسانه‌های جدید هنری و مشخصاً آنچه هنر دیجیتال می‌نامیم الزاماً با پیشرو بودن و نوآوری در هنر همراه است؟ واقعیت امر این است که هنر دیجیتال و این شیوه خلق هنری در نقاط دیگر جهان هم اگرچه امروزه به نظام‌های دانشگاهی و آکادمیک ورود پیدا کرده، اما هنوز هم دارای سرفصل‌های معین و مشخصی نیست. از این جهت بخش زیادی از هنرمندانی که به این روش کار می‌کنند در حقیقت به نوعی تجربه‌گری و آزمایش‌گری می‌کنند. اما وقتی لزوم حرفه‌ای شدن را احساس کردند در رشته خودشان از اهل فن کمک می‌گیرند و یا از افرادی که مسلط به این تکنیک‌ها هستند بهره می‌گیرند. در واقع رسانه دیجیتال یک تکنیک و یک ابزار و نه یک نوع هنر از بیان هنری است. در ارتباط با وابستگی رسانه دیجیتال و هنرهای تجسمی باید اذعان کرد این درست است که در تولیدات دیجیتال تا حد زیادی

پیش‌بینی‌های تکنیکی آن در عرصه‌هایی چون تصویر، صدا و نور است. تعلق و وابستگی این هنر به تکنولوژی‌های نوین، بیش از هر چیز مدیون نرم افزارهایی است که در جهت گسترش امکانات و قابلیت‌های دیداری و شنیداری، عموماً نسخه‌های جدیدتری از نرم افزارهای پیشین را با قابلیت‌های بیشتر ارائه می‌دهند. اگر چه اشباع تکنیکی و موزایی بودن قابلیت‌های تجاری مدرن، کمتر مجال بروز پدیده‌های تکنیکی خاصی را می‌دهد، اما هر چند گاهی تحول و امکانی بی‌سابقه و منحصر به فرد، اعتباری ویژه به این فن‌آوری‌های می‌بخشد. اما هنر دیجیتال امکانات و قابلیت‌های بیشمار ابزار دیجیتال را متناسب با ایده‌ها و اثر هنری‌گریش می‌کند و یا ترکیب و تلفیقی مبتکرانه این امکانات را به نمایش می‌گذارد. این در شرایطی است که فن‌آوری‌ها لزوماً بسزای استفاده‌های هنرمندانه طراحی نمی‌شوند و در قالبی تجاری و بیشتر در ساخت و تولید محصولات صنعتی شکل می‌گیرند. این قابلیت‌ها نقش همان عناصری را دارند که هنرمند از پیرامون خود گزینش کرده و دستمایه خلق اثر هنری‌اش قرار می‌دهد. اگر هنرمند دهه‌های پیشین، امکاناتی چون ویدئو و

اینستالیشن را به عنوان ابزارهای نو ظهور اختیار کرده بود، امروز این نرم‌افزارهای رایانه‌ای هستند که در سازگاری بی‌حد و اندازه‌شان با مبداهای دیگر چون صدا و نور آخرین قابلیت‌ها و تأثیرات هنری را پیشنهاد و به نمایش می‌گذارند. هنر دیجیتال زمانی که به طور کامل در کامپیوتر ساخته شده باشد که نمونه بارز آن «فراکتال»‌ها هستند که با الگوریتم‌های ریاضی انجام می‌شوند، یا اینکه مواد اولیه آن از منابع دیگری مانند عکس‌ها و تصاویر اسکن شده یا توسط ماوس یا لوح گرافیکی «graphic table» یا نرم‌افزارها اجرا شده باشند، به طور مشخص محصول فناوری نرم‌افزارهای دیجیتالی محسوب می‌شوند.

آثار هنری دیجیتالی اکنون به عنوان ابزار و واسطه‌ای قابل قبول پذیرفته شده‌اند، موزه‌ها و گالری‌های معتبر به نمایش این آثار پرداخته و فعالیت هنرمندان دیجیتال توانسته از طریق هنر اینترنتی «net art» - هنر یا اثر فرهنگی که از اینترنت به عنوان اصلی‌ترین ابزار خود سود برده است - و هنر نرم‌افزاری «software art» یعنی آثاری که به پایه قابلیت‌های نرم‌افزاری بنا شده‌اند - محبوبیت یافته و از موقعیت مستحکم‌تری برخوردار شود.